

சாதி, பிரிவு, உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 529
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையே இருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள், ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய
நிறுவனங்களில் நியமிக்க இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 15]

[பேரவைத் தலைவர்]

உச்ச நீதி மன்றத்தால் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, அரசிய
லமைப்பில் தற்போதுள்ள விதித்துறைகளின் கீழ், கோயில்களுக்குப்
பொருந்துகிற ஆகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டளைகையொட்டி குறிப்பிட்ட
பிரிவு அல்லது உட்பிரிவுகளிலிருந்து அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் நியமிக்க
வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் சமயக் கோட்பாடுகளில் தலையிடுவ
தாகுமென்பதாலும்;

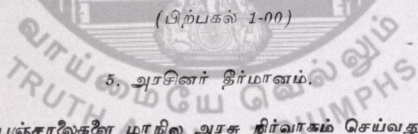
சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு
வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையேயிருந்து
அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள், இந்து சமய
நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அவை கருதுவதாலும்;

மேற்கொள்ள நோக்கத்துக்காக இம்மாநில சட்டமன்றம் சட்டமியற்ற
இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டுமென்ப
தாலும்;

சட்ட வரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசியலமைப்பைத் தக்கவாறு
திருத்துவதற்குத் தேவையான சட்டமொன்றை இயற்றுமாறு மத்திய அரசைக்
கேட்டுக்கொள்வதென இப்போவை தீர்மானிக்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-00)

5. அரசினர் தீர்மானம்.

**நொடித்த பஞ்சாலைகளை மாநில அரசு நிர்வாகம் செய்வது குறித்த
பரிவுரைகள் பற்றி.**

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே,

“1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்
(மத்தியச் சட்டம் 65/1951) கீழும் 1972-ம் ஆண்டு நொடித்த பஞ்சாலைகள்
(நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளுதல்) சட்டத்தின் கீழும் (மத்தியச் சட்டம்
72/1972) இம்மாநிலத்தில் உள்ள நொடித்த தனியார் துறை பஞ்சாலைகள்
சிலவற்றை மேற்கொள்ள மத்திய அரசு ஆணையிட்டுள்ளதாலும்;

அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகளின் நிர்வாகத்தை மத்திய அரசு
தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளதாலும்;

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 ஏப்ரல் 15]

ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்
தடன் இந்த ஆலைகளை மீண்டும் செயல்படச் செய்ய இந்த ஆலைகளில் மாநில
அரசும் மத்திய அரசும் கணிசமான நிதிகளை முதலீடு செய்துள்ளதாலும்;

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை கீழ்க்கண்டவாறு பரிவுரை செய்கிறது:—

(1) மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகள் தாமதமின்றி நாட்டுடமையாக்கப்பட
வேண்டும்;

(2) நாட்டுடமையாக்கும் பணி மாநில அரசினால் செய்யப்பட வேண்டும்;

(3) இந்தப் பஞ்சாலைகளைத் திறம்பட நிர்வகித்து வரும் தமிழ்நாடு
பஞ்சாலைக் கழகம் இந்த ஆலைகள் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பின்னரும் இந்த
ஆலைகளைத் தொடர்ந்து நிர்வகித்து வரவேண்டும்;

(4) அரசின் உதவியுடனும் ஏனைய பொது நிதிகளின் உதவியுடனும்
இந்த ஆலைகளில் செய்யப்படும் மேம்பாடுகளினால் கிடைக்கும் நன்மை முந்திய
நிர்வாகத்திற்குக் கிடைக்காத வகையில் இழப்பீட்டுத் தொகை முடிவு செய்யப்
படவேண்டும்;

(5) இது குறித்து அவசியமான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மாநில
அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.”

என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: என் பெயரால் கொடுத்திருக்கும் இந்தத்
திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“மேற்படி அரசினர் தீர்மானத்தில் கண்ட பரிவுரைகளில் இனங்கள் (2)
மற்றும் (5)-ஐ நீக்கவும்”

அதாவது அதிலுள்ள ஐடெம் இரண்டு, நாட்டுடமையாக்கும் பணி மாநில
அரசினால் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும், ஐடெம் ஐந்து—இது குறித்து
அவசியமான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட
வேண்டும் என்பதையும் நீக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழி
கிறேன்.

THIRU N. K. PALANISWAMY: Sir I move—

“Delete item (4) of the recommendations”

The amendment was duly seconded.

1974 ஏப்ரல் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்திற்கு எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டு கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தான் இது. ஆகவே, சுருக்கமாக விவாதித்து முடித்துவிடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

*** திரு. என். கே. பழனிசாமி:** இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்த போதிலும் அதில் இருக்கக்கூடிய ஸ்பிரிட் சரியாக இல்லை என்பதைச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

காரணம், 204 மில்கள் இருக்கின்றன. இதில் 13 மில்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வதாக இருக்கிறது. இந்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது, ஆகவே அதை எங்களிடம் கொடு என்று மத்திய சர்க்காரை எதிர்க்கக் கூடிய ஒரு முறையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறதே தவிர, இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா மில்களையும் சர்க்காரே அந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுத்து நடத்துவதற்கான தீர்மானமாக இல்லை இது. தமிழ் மாநிலத்தில் மட்டுமில்லை, இந்தியா பூராவும். நாட்டு மக்கள் பூராவும் பஞ்சாலைகளையும், சர்க்கரை ஆலைகளையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சுரண்டல் வர்க்கம் புதிய ஏகபோக முதலாளித்துவ வர்க்கம் பஞ்சாலை, சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள், விவசாய மக்களிடம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிகமான விலைக்கு விற்ப்பு, ஏராளமாகக் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதன் காரணமாக விலைவாசி ஏறுவதற்கும், கள்ள மார்க்கெட் ஏற்படுத்துவதற்கும் பஞ்சாலை மணிக் கும் இவர்கள்தான் காரணம்.

ஆகவே, இவைகளை எப்படியாவது தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பது தான் நாடு பூராவும் உள்ள மக்களுடைய கருத்து. 13 மில்களை மட்டும் நாங்கள் ஏற்று நடத்துகிறோம், அதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி வேண்டும், அதற்குச் சட்டம் வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. நான் நான்காவது ஐடெத்தை நிக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக 2 குவிண்டல் பஞ்ச ரூபாய் 1,200 விலை ஆகிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு பஞ்ச நூலாக நூற்கப்படுகிறது. பருத்திக்கொட்டை மற்ற பொருள்கள் போனாலும் 100 கிலோ நூலாக ஆகிறது நூற்றால். 100 கிலோ நூல் விலை ரூபாய் 3,400, விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கியது ரூபாய் 1,200 இரண்டு குவிண்டால் பருத்திக்கு.

கணக்குப் போட்டால் அவர்களுக்கு இரண்டு குவிண்டால் பருத்திக்கு அவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 1,200. அவர்களுக்கு அதில் வரக்கூடிய லாபம் ரூபாய் 2,200. அதற்கு உண்மையான தேய்மானம், மற்ற செலவுகள் எல்லா

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 15]

வற்றையும் கணக்குப் போட்டாலும்கூட, பருத்திக் கொட்டை விற்பதை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதிக லாபம் வருகிறது. அப்படி கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடிய ஒரு கூட்டம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவைகளைத் தேசியமயமாக்கவேண்டும்.

ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு துணிகள் கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். அதற்குப் பதிலாக 13 மில்ல்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வது என்று சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை.

ஏறகனவே கூட்டுறவுத் துறையில் பல மில்ல்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னாலே ஒவ்வொரு மில்லையும் எடுத்துக்கொண்டால், எல்லாம் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன. காரணம், சர்க்காரைச் சேர்ந்த கட்சி ஆட்களையே போடுவது, நிர்வாகத்திற்கு ஒரு ஆள், பஞ்சு வாங்குவதற்கு ஒரு ஆள், அதை விற்பதற்கு ஒரு ஆள், கணக்கு ஒன்றும் சரிவர கிடையாது இப்படி எந்த மில்லைப் பார்த்தாலும் நஷ்டம். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்பொழுது சர்க்கார் மேலும் மில்ல்களை எடுத்துக்கொள்வதில் என்ன பிரயோசனம்?

நிர்வாகம் சரியான முறையில் இருக்கவேண்டுமென்றால், நிர்வாகத்தில் 'வொர்கர்ஸ் எஃபெக்டிவ் பார்டிஸிபேஷன்' வேண்டும். நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதி இருந்தால்தான் கள்ள மಾರ்கெட் செய்வதை ஓரளவுக்கு தடுக்க முடியும். குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்பதைக் கண்காணித்து தடுக்க முடியும். அது மட்டுமல்ல. மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் பணம் போட்டு சிக் மில்ல்களை நடத்துவதற்கு உதவி புரிந்தார்கள். நல்ல முறையில் அவைகளில் லாபம் வந்த பிறகு, அதே முறையில் அதை நடத்துவதற்கு, நிர்வாகத்தை திருப்பி பழைய முதலாளியிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று முன்பு சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தது. இப்பொழுது அம்மாதிரி கொடுப்பதில்லை, ஏற்கனவே உள்ள பழைய முதலாளிகளிடம் கொடுப்பதில்லை என்றால், சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வது என்றால், ஏற்கனவே, சட்டம் வந்திருக்கிறதே? அதற்காகத்தான் நான் நான்காவது ஐடெத்தை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். சர்க்காருக்கே கொடுப்பது என்று இந்தத் தீர்மானத்தில் அந்த நிலையை மாற்றிக்கொண்டுவருவதற்கு அவசியம் இல்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பதிலாக, எல்லா பஞ்சாலைகளையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்திற்கு உட்பட்டு ஆதரித்து, சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல நான் விழைகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி பேசும்பொழுது சொல்வார்கள். நாட்டுடமையாக்குவது என்று தவறானது என்ற அடிப்படையில் பேசுவார்கள். அண்மையிலே கூட சில மாதங்களுக்கு முன்னால் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஒரு கூட்டத்தில் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்படி ஒரு பயங்கரமான உண்மையற்ற செய்தியைச் சொல்லவேண்டாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட்டத்தில் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகை நிருபர் கேட்டார். மால்கோவை மட்டும் நாட்டுடமையாக்கி மேற்கொள்வது ஏன் என்று கேட்டபொழுது, அதற்குத் தனிக் காரணம் உண்டு என்று பதில் சொன்னார். எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இந்த 13 பஞ்சாலைகளையும் நாட்டுடமையாக்கவேண்டும் என்று . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்படி ஒரு தவறான கருத்தை இங்கே கூறுவது பொருத்தமல்ல. வெளியே கூறி ஏதாவது தேடிக்கொள்ள விரும்பினால் ஆட்சேபணை இல்லை. நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். நாட்டுடமையாக்கும் கொள்கையை தீவிர வாதமாக ஆதரிக்கின்ற ஒரு கட்சி, அந்தக் கட்சியை நம்பி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் போய் சேர்ந்திருக்கிற நிலைமை இதையெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, மால்கோவைப் பொறுத்த அளவில், நாட்டுடமையாக்கும் கொள்கை என்ற அடிப்படையோடு கூட சில காரணங்கள் உண்டு என்று காரணங்களையும் சொன்னேன். நாம் பணம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் ஆண்டுதோறும் சப்ஸிடி கொடுக்கிறோம் ஒரு கோடி அளவுக்கு, அதையும் சேர்த்துச் சொன்னேன். முழுமையாக மறைத்து பேசுவது சரியல்ல. அதுவும் இந்த மன்றத்தில் பேசுவது சரியல்ல. வெளியே பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பத்திரிகையிலே வந்ததை வைத்துச் சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களின் மறுப்பு வரவில்லை. இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டுடமையாக்குவதை ஆதரிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் வருகிறது? மூன்று அப்படித்தான் மால்கோவை நாட்டுடமையாக்கும் தீர்மானம் ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வந்தது. ஏற்கனவே அந்த நிர்வாகத்தோடு அங்கே தொழில் தகராறு வந்தபொழுது, இந்த அரசு நிர்வாகத்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 15]

தோடு எப்படி தொடர்பு வைத்திருந்தது, திடீரென்று என்ன காரணம், விசேஷ காரணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது—அது வந்தது. திண்டுக்கல் இடைத்தேர்தல் வருகிற நேரத்தில், அந்தத் தீர்மானம் இங்கே வந்தது. அதில் ஒரு நோக்கம் இருந்தது. அரசியல் நோக்கம் இருந்தது. நாங்கள் தீர்மானத்தை இங்கே இயற்றிவிட்டோம், மத்திய அரசு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று மத்திய அரசு மீது, குறிப்பாக மோகன் மீது ஒரு பழியைச் சுமத்துவதற்கு அது பயன்பட்டிருக்கக்கூடும்.

இப்பொழுதும் இந்த தீர்மானம் எப்போது வருகிறது என்று பார்த்தால், மத்திய அரசாங்கம் இந்த ஆலைகளை தேசியமயமாக்கப் போகிறது என்ற நோக்கம் தெரிந்த பிறகுதான் இந்தத் தீர்மானம் வருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய என்.கே.பி. அவர்கள் சொன்னதைப்போல் மத்திய அரசாங்கத்திடோடு 'சான்பிரன்டேஷன் பாலிசியை' இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருப்பதால் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் என்ன குற்றச்சாட்டைச் சாட்டலாம் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாகவே இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கலாம். அல்லது எப்படியும் மத்திய அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கிவிடுவது என்று முடிவு செய்யும் அப்படிச் செய்யும்போது அது நம்மிடமே இருக்கட்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வந்திருக்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

இதில் இரண்டு திருத்தங்களை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். முதலாவதாக இந்த அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அதற்கான பல காரணங்களைச் சொல்ல முடியும். ஏற்கனவே இந்த ஆலைகள் பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் நிறுவனத்திடம் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது, தொழில் உறவுப் பிரச்சனைகள், மற்றப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் இன்னும் சரியான முறையில் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான சான்றுகளை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள் அப்படிச் சொன்னாலும் நீங்கள் இல்லை என்று மறுக்கலாம். தொழில் உறவுப் பிரச்சனையைப் பார்க்கும்பொழுது, சுயேட்சையாக கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தை நடத்த அவர்களால் முடியவில்லை.

இந்தக் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகம் திறம்பட நடந்தது என்று பட்ஜெட்டிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது திடீரென்று நிர்வாகத்தில் ஒரு மாறுதல் வந்திருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் மாறுதல் செய்வது அரசாங்கத்தின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை விட்டியது என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் நான் கேள்விப்படுவது வேறு. கோவையில் நான் கேள்விப்பட்டது, ஒரு கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்திலுள்ள ஆலையின் ஜெனரல்

[1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மானேஜரை மாற்றினார்கள்; பின்னால் ஸ்டோர் கீப்பரை அதிலிருந்து மாற்றினார்கள் என்று. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் மீது புகார்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏதோ சில தவறுகள் நடந்தன. அதனால் மாற்றலாகி இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் மாறுதல் செய்வதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்குமென்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அது சரியா இல்லையா என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். இப்படி நாளைக்கொரு விதமாக நிர்வாகத்தில் மாறுதல் செய்கிறார்கள். இதன் நோக்கம் என்ன என்பது எனக்கு சரியாக புரியவில்லை.

முன்னால் இருந்த அரசு கூட்டுறவு ஆலைகளைத் தொடங்கிற்று. ஆலைகளைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு தனி அனுபவம், திறன் பயிற்சி வேண்டும். அதற்கு மானேஜ்மென்ட் காடர் தேவைப்படுகிறது. அந்த மானேஜ்மென்ட் காடரை உருவாக்குவதற்கு முன்பு இருந்த அரசு முயற்சி செய்தது. லேபர் டிப்பார்ட்மென்ட் மற்றும் பல டிப்பார்ட்மென்களிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்து மானேஜிங் டைரக்டர்களாகப் போட்டார்கள்.

இப்போது பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. கூட்டுறவு ஆலைகள் போக இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் 13 ஆலைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளை திறமையாக நிர்வகிக்க மானேஜ்மென்ட் காடரை உருவாக்க இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தொழில் அனுபவம் இல்லாதவர்கள், தொழில் உறவு பற்றிய அனுபவம் இல்லாதவர்கள் டெக்னிகல் அனுபவம் இல்லாதவர்கள், பிஸினஸ் அனுபவம் இல்லாதவர்கள், இவர்களை எல்லாம் ஆலைகளில் அமர்த்துகிறார்கள். ஆலைகளின் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்கிறவர்களுக்கு இந்த அனுபவங்கள் நெக்டா வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அனுபவம் திடமொன்று வந்துவிடாது. அதை உருவாக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்யாமல் அரசாங்கத் துறைகளிலுள்ள அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான அனுபவம் கிடையாது. அவர்கள் 'பியூரோகிரட்டிக் மனப்பான்மை'யிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் பணியாற்ற வந்தால் என்ன செய்வார்கள்? அரசாங்கத் துறைகளில் பணியாற்றும்போது எப்படி நடந்துகொண்டார்களோ அதே மாதிரித்தான் இங்கும் நடந்து கொள்வார்கள்.

அங்கே ஒரு முக்கியமான 'பைல்' வருகிறது என்றால் அதை கீழே இருந்து மேலே அனுப்புவார்கள். மேலே இருந்து கீழே அனுப்புவார்கள்; ஒரு தெளிவான முடிவை எடுக்கமாட்டார்கள்; பொறுப்புக்களைத் தட்டிக்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1974 ஏப்ரல் 15]

கழிப்பார்கள். அதைப்போலத்தான் இங்கேயும் பொறுப்புக்களைத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். பல தொழில் தகராறுகளை நான் நடத்தியிருக்கிறேன். அந்த நேரங்களில் எல்லாம் அதிகாரிகளின் இப்படிப்பட்ட போக்கைப் பற்றி நான் அமைச்சர்களிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அதனால் ஒருவரிடம் மட்டுமே பொறுப்புகள் இருக்கக்கூடாது; பொறுப்புக்களை 'டி-சென்ட்ரலைசேஷன்' செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அமைச்சர்களிடம் நாங்கள் சொல்லும்போது சரி, சரி என்கிறார்கள். பின்னால் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் பழையபடி சென்ட்ரலைசேஷன் தான். அப்படி இருந்தால்தான் அரசியல் தலையீடுகள் இடம்பெற முடியும் என்று நினைத்து இப்படிச் செய்கிறார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த மாதிரி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இதனால் தொழில் கெடுகிறது. தொழிலைப் பற்றி—ஸ்பின்னிங் சோலிங் பற்றி தெரிந்துகொள்ள பல ஆண்டுகள் ஆகும். தக்க முறையில் பயிற்சி பெற்றால்தான் அதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். அந்த வகையிலே பயிற்சி அளிக்காமல் திடீர் திடீரென்று யார், யாரையோ போடுகிறார்கள். அவர்கள் வருகிறார்கள்; கொஞ்ச நாள் அங்கே இருந்து விட்டு போகிறார்கள். இப்படி ஆட்களை மாற்றிக்கொண்டிருந்தால் தொழிலை எப்படி சீரமைக்க முடியும்; தொழில் உறவு எப்படி அமைய முடியும்? இப்படி குளறுபடிகள் செய்கின்ற ஒரு அரசிடம் இந்த நிர்வாகத்தைத் கொடுப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

இந்தக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்த உடனே ஒரு அட்லைசரி கமிட்டி போட்டார்கள். அதில் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகள் இருந்தார்கள்; தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள்; தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். ஒரே ஒரு நடவை அந்தக் கமிட்டி கூடியது. ஏற்கெனவே இன்வெஸ்டிகேஷன் கமிட்டியை மத்திய அரசாங்கம் போட்டபோது, அரசு எடுத்து நடத்துகின்ற ஆலைகளில் அரசின் தலையீடு, அரசியல் தலையீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே பல கருத்துக்களை பலரும் சொல்லியிருந்தார்கள். தேசியமயமாக்கப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே டிபெஞ்சர் கொடுப்பதற்கு இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்கும்போது, இந்த பஞ்சாலைத் தொழிலில் கடுப்படிருக்கின்ற கொபிலாளர்களுக்கு பங்கு என்று இல்லாவிட்டாலும், அந்தக் கார்ப்பரேஷன் இன்னின்ன மாதிரி நடக்க வேண்டும்; தவறு நடந்தால் திருத்தப்பட

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வேண்டும்; என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டால் லாபம் கிடைக்கும் என்ற ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு சில வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியைப் போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டி ஒரு தடவைக் கூடியதோடு சரி. அப்புறம் அது 'லிக்விடேட்' ஆகிவிட்டது. பல மாதங்கள் ஆகியும் கூட்டம் கூடவில்லை. அந்தக் கமிட்டி என்ன ஆனது என்று கேட்டோம். கொஞ்ச நாட்களாகப் பதில் இல்லை. அதன் பிறகு அந்த கமிட்டி தானாகவே லிக்விடேட் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

அப்படிப்பட்ட உங்களிடம் இந்த நிர்வாகத்தை எப்படி ஒப்படைக்க முடியும்? ஏற்கெனவே ஒரு கார்ப்பரேஷன் இருக்கும்போது, மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள முடிவு செய்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் நிர்வாகத்தை எங்களிடம் கொடுங்கள் என்று ஏன் நீங்கள் கேட்க வேண்டும்? இப்போதே தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன்தான் நேஷனல் கார்ப்பரேஷனின் ஆதரவோடு ஏஜண்ட் இந்த மாகாணத்தில். அதனால் இந்த டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷனே நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொள்ளட்டும். உங்களுடைய தலையீடு அதிலே இருக்க வேண்டாம்.

மாநில அரசின் நிர்வாகத்தில் குறுபுறங்கள் நடைபெற வாய்ப்புகள் ஏற்படும். தத்துவார்த்த ரீதியாகப் பார்த்தால் வேறு. ஆனால் உங்களுடைய நடைமுறைகளைப் பார்த்தால், உங்களுடைய கடந்த கால அனுபவங்களைப் பார்த்தால் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறும் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் தென்படவில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயங்களை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் இந்தப் பிரிவுகளை நீக்கிவிட்டு, மற்றவைகளை முழுமையாக எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் முழுமையாக வாங்கி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லும்போது, அனுபவம் இல்லாத அதிகாரிகளை நியமித்து குறுபுறங்கள் செய்கின்ற காரணத்தால் எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை என்ன வென்றால், பல நூற்பாலைகள் தங்களுடைய சொந்த சக்தியால் இயங்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து திண்டாடிக்கொண்டிருந்த அவல நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் கருணையோடு முன்வந்து, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை ஈட்டித்தந்து, அவர்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1974 ஏப்ரல் 15]

களுடைய பிள்ளைக் குட்டிகள் பட்டினி கிடக்கக் கூடாது என்ற கருணை உள்ளத்தோடு மாநில அரசு பெரும் நிதி உதவி செய்து, அந்த ஆலைகளை இயங்கச் செய்தது. அது மாத்திரமல்ல. இந்த 4, 5 ஆண்டுகளில் இந்த பஞ்சாலை நிர்வாகக் குழு அதன் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு நொடித்துட போன ஆலைகள் வளர்ச்சியுற்று இருக்கின்றனவா, முன்பிருந்த நிலையிலிருந்து வளர்ந்திருக்கின்றனவா என்று நண்பரைக் கேட்கின்றேன். அவைகள் வளர்ச்சியுற்று, இன்று தன் சொந்தக் காலில் நிிற்கின்ற அளவுக்கு தகுதி பெற்று லாபம் தேடிப் பெறுகிறது என்று சொல்லும்போது, அதன் நிர்வாகம் ஒழுங்காக, சீராக முறைபட்டு நடந்திருக்கிறது என்பது உண்மையாகின்றது. நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு மாறாக நஷ்டமடைந்து, மீண்டும் நொடித்த நிலையிருக்குமானால் இந்த நிர்வாகம் சரியாகவில்லை. மாநில அரசு சரியாக நிர்வகிக்கவில்லை என்ற கூற்று உண்மையாக இருக்கும்.

அவைகள் அந்த விதத்தில் செயல்படவில்லை என்பதை இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னொரு பிரச்சனையிருக்கிறது. இதை மாநில அரசு ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், மத்திய அரசு ஏன் அதன் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடாது என்ற வாதத்தைக் கேட்டு உண்மையில் வேதனைப்படுகிறேன். நம்முடைய உறுப்பினர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தின் நன்மைக்கு பாடுபட்டது என்ற சொத்து மாநில அரசுக்கு சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பாது, அதன் வருவாய் மக்களுக்குக் சிடைக்கும்படியாக வரும் போது, மாநில அரசுக்கு அத்தனையும் இருக்க வேண்டும் அல்லாது இந்த நாட்டின் சொத்துக்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள ஆலைகள், சுரங்கங்களெல்லாம், வசதிகள், சாதனைகள், பொருளாதாரம் அத்தனையுமே மத்தியரசில் இருக்க வேண்டும், குவிக்கப்பட வேண்டுமென்ற வாதம் மீண்டும், மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லப்படுவது உண்மையில் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது.

நண்பர் பழனிசாமி சொன்னார். இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று. அந்தக் கருத்துக்கு எனக்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயமில்லை என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உண்மையில் பெரிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மூலதனம் வைத்து தொழிற்சாலைகள் இந்த நாட்டின் தேசியப் பொருட்களாக்கப்பட வேண்டும், இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு குடும்பனுக்கும் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லை.

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அதே தோற்றத்தில் எந்தெந்த மாநிலத்தில் எந்தெந்த தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியுற்றிருக்கின்றனவோ, அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அந்த மாநில நிர்வாகத்திற்கும், அந்த மாநில மக்களுக்குச் சொந்தமாகயிருக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நொடித்துப் போன இந்த 13 மில்களை மீண்டும் சீர்படுத்தி, வளர்ச்சியுறச் செய்த இந்த அரசு முழு உரிமை கோரிப் பெறுவது நியாயமுடையது.

ஆகவே இது தொழிற்சாலைகளுக்கு நன்மை தாக்கடிய திட்டம். அதனால் வரவேற்கிறேன்.

அத்துடன் அண்மைக் காலத்தில் நூல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, இந்த ஆலைக் காரர்கள் அதில் குறைந்த விலையில் பஞ்சை வாங்கி மிகக் கடுமையான, கடுமையான விலைக்கு நூலை விற்று, அதிகமான லாபம் தேடிக்கொள்வதை தடுக்க முடியாத அளவுக்கு நம் அரசு மத்திய அரசுக்கு உட்பட்டதாகயிருந்தாலும் அதைச் செய்ய முடியாத நிலையிலிருந்தது. இதை மாநிலப் பொறுப்பிலும், மத்திய அரசுக்கு சொந்தமாகயிருந்தாலும், இருந்தால் தான் இந்த மாநில எதிர்காலத்தில் நெசவாளர்கள் இந்த நூல் பற்றாக்குறையால் அவதிக்குள்ளாவதை தடுப்பதற்கு இந்த நூற்பு ஆலைகளை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். எல்லா வகையிலும் அணுகிப் பார்ப்போமானால் இது மாநில அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்வது தான் மிக மிகச் சிறப்பானதாக இருப்பதால் என் கட்சி சார்பாக இதை முழுமையாக இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE: Are we meeting in the afternoon? If it is so, I may say that our party members may not be able to come in the evening. I would like to be given a chance to speak even now.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காலையிலே வந்தவுடனே முடிவெடுத்தோம். இங்கே அவையில் வந்து எல்லாத் தலைவர்களும் பேசி, சேர்ந்து முடிவு பண்ணினது தான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் மாநிலத்தில் வர முடியாது. இப்பொழுது பிக்ஸ் பண்ணினால் பேசுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுங்கள்.

DR. H. V. HANDE: I want to say a few words before we adjourn. This particular resolution is perfectly all right. But if only the Hon. Minister had brought this resolution after some discussion with the persons connected with the industry or M.L.As, he could have brought a more comprehensive resolution in this House.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 15]

He says prior consent of different parties had been taken. But the Ruling Congress Party is opposing this. That means there has been no consensus. This unfortunate situation could have been avoided if the Hon. Minister had discussion with all party members because the problem before the House is whether it is to be nationalised at all. Even on that there is no consensus.

The Hon. Minister has not spelt out correctly why it should be nationalised when already there is our Textile Corporation. On whom is he going to entrust it? He has not explained it. What is it we stand to gain by nationalisation, he has not explained. If only consensus had been obtained and discussion with party leaders taken place, this situation could have been avoided. Then proceedings in this House would have been more meaningful. That is my feeling.

The Hon. Minister has failed in his duty to explain the benefits that would accrue from nationalisation of these textile companies. He has also failed to give us the detailed working of these different textile units. He has also begun with a preamble of praising the good and efficient work of our Textile Corporation. Why should he praise it? That could have been avoided.

If it had been working all right, why this nationalisation? It must not have been working all right, really. What I say is, why this contradiction? If it had been working efficiently, why this nationalisation? It must have been working inefficiently. There is thus contradiction. Apart from that, a number of persons have been thrown out of employment because of nationalisation. In the Accountancy department so many had been sacked. I have received a number of complaints. I want a categorical statement from the Hon. Minister that all these persons will be taken back. I beg to differ from the Congress Party on one thing. If at all there should be nationalisation, it is better our Government nationalises it and not anybody coming from the Centre, who has no idea of the conditions in Madurai, Coimbatore. Even to study the geography it will take a few days for him.

THIRU A. SUBRAMANIAM: I am afraid Dr. Hande is confusing the issue. I never said a man from Delhi can come and take charge. Tamil Nadu Textile Corporation can continue. What I said was that over-all control should not be with the State Government.

1974 ஏப்ரல் 15]

DR. H. V. HANDE : Why should a Delhi man come and take charge? Why should we hand over nationalisation to Delhi? (interruption) I am not yielding I shall finish in a minute. What I want is that there should not be any ambiguity. Congress members need not get excited.

நீங்கள் தேசியமயமாக்கக் கூடிய கொள்கையை வரவேற்றுப் பேசினீர்கள். Let there be no ambiguity. அதை வரவேற்றுப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் முடித்து விடுகிறேன். மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன லாபம் என்று நான் கேட்கிறேன். மத்திய அரசை விட நம் நாட்டில் திறமை கிடையாதா, தமிழ் நாட்டில் திறமை கிடையாதா? அரசாங்கம் நமக்குப் பிடிக்காமலிருக்கலாம். அது தனி விஷயம். நம் மாநிலத்தை ஏன் குறைத்துப் பேச வேண்டும்? நமக்குத் திறமை கிடையாதா, நாம் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாதா? மத்திய அரசாங்கம் என்ன ஆகாயத் திலிருந்து வருகிறதா? நம் மாநில அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தி, அதில் குறைகள் இருந்தால், தப்பு நடந்தால் சட்ட மன்றத்தில் கேட்போம். மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டால் என்ன லாபம்? அதைக் கேட்கிறேன். இல்லையென்றால் தேசியமயமாக்குவதை எதிர்க்கின்றேன். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து பேசியதில் ஆட்சேபணையில்லை.

டெக்ஸ்டைல் காரர்ப்பரேஷன் செம்மையாக நடக்கும்போது, நீங்கள் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பது ஏன் என்று கேட்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் கோயம்புத்தூர் பக்கத்தில் இருப்பதால் இதில் என்ன தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லலாம். அவர்களை விட திறமைசாலி யார் இருக்க முடியும் என்று சொன்னால் இதுதான் முரண்பாடாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். திட்டவாட்டமாக—முரண்பாடு (பிற்பகல் 1-30)

இல்லாது இந்தக் கொள்கையை வரையறுத்திருக்கலாம்—இந்தக் குழப்பங்களை எல்லாம் தவிர்த்திருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் தம் கடமையில் இருந்து தவறிவிட்டார்கள். ஒழுங்காக உட்கார்ந்து எல்லோரையும் கலந்து ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரலாம். மசோதா ரீதியாகக் கொண்டுவரலாம். எந்த விதமான விளக்கமும் இல்லாது, மொட்டையாகக் கொண்டு வந்து ஆதரியுங்கள் என்று சொல்லும்போதுதான் இந்த கன்ப்யூஷன் எல்லாம் வருகிறது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே மணி 1-30-க்கு மேலாகி விட்டது. மாலையில் வேறு கூட்டம் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாலையில் கூட்டம் என்பது முடியாத காரியம்.

[1974 ஏப்ரல் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது காலையிலேயே முடிவாகிவிட்டது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாலையில் மதிப்பீட்டுக் குழு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் காலை நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. மாலை 4.00 மணி அளவில் மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.31 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப்பின் பேரவை மாலை 4.00 மணி அளவில் பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் கூடியது.

*** திரு. என். மருதாசலம் :** தலைவரவர்களே, இன்று நமது அரசாங்கம் 13 மில்களை தேசியமயமாக்குவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கமும் தேசியமயமாக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆக, மத்திய சர்க்காராய் இருந்தாலும், மாநில சர்க்காராய் இருந்தாலும், இந்த மில்களைத் தேசியமயமாக்குவதிலே ரொம்ப நீண்ட நெடுங்காலமாக அகில இந்தியத் தொழில் சங்கம் ஏ.டி.யு.சி; கோரிக்கையை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே இந்த மில்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதோடு கூட, கோயம்புத்தூரிலே கார்ப்பரேஷன் மூலமாக 4, 5 மில்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துகிறது. முன்பே மில் முதலாளிகள் நடத்தும் போது நஷ்டம் ஏற்பட்ட அந்த மில்களை கார்ப்பரேஷன் எடுத்து நடத்தும் போது லாபம் கிடைக்காது. தனியார் மில்களை நடத்தும்போது லாபத்தைக் காட்டாமல் நஷ்டத்தைத்தான் காட்டினார்கள்.

இப்பொழுது கார்ப்பரேஷன் நடத்தும்போது லாபத்தைக் காட்டுகிறது.

அதே மாதிரியாக பல மில்கள் நிறுதுகிடக்கின்றன. அவற்றையும் அரசாங்கமே எடுக்க நடத்த முயற்சிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி சித்திரை வாலாஜாப்பேட் மில்ஸ், மதுரை கோதண்டராமன் மில்ஸ் நிறுது கிடக்கின்றன. அந்த இரண்டு மில்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதில் எந்தவித ஆட்சேபமும் இருக்கமுடியாது என்று கருதுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. என். மருதாசலம்]

ஆகவே, மில்களை எடுத்து நடத்தும்போது மில் முதலாளிகளுக்கு நஷ்ட
ஈடு கொடுக்கக்கூடாது. காரணம் என்னவென்று பார்த்தால், அதன்
முதலாளிகள் மூலதனம் போட்டதிலிருந்து இதுவரையிலும் அதிகப்படியான
லாபம், மூலதனம் போட்டதற்கு மேல் அதிக லாபம் எடுத்தாகிவிட்டது.
ஆகவே, நஷ்டயீடு கொடுக்காமல் மில்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து
நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில்
அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து
எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் இங்கே இருக்கிற பஞ்சாலைத்
தொழில்களை, நொடிந்த அந்த 13 தொழிற்சாலைகளை எடுத்து வேலைவாய்ப்பு
கொடுக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலே தமிழ்
நாட்டு முயற்சியைப் பாராட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். நான் தெரிவிக்க விரும்பு
வது இந்திய நாடு முழுவதும் ஏறத்தாழ 104 பஞ்சாலைகள் நொடிந்த பஞ்சாலை
களாக அமைந்திருந்தன. தமிழ் நாட்டினைப் போறுத்தவரையில் 13
பஞ்சாலைகளை ஏற்று இன்றைக்கு பஞ்சாலைக் கழகத்தின் சார்பாக அப்
பஞ்சாலைகளை நடத்தி வருகிறோம். அகில இந்தியாவோடு நமது மாநில அரசாங்கத்
தை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எதற்காக தமிழ்நாட்டுப் பஞ்சாலைத்
கழகத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் அந்தப் பஞ்சாலைகளைக் கொண்டுவர வேண்டு
மென்று நாம் தீர்மானத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தமிழ் நாட்டு
அரசாங்கம் நாட்டுடமையாக்கக்கூடாது, தமிழ் நாட்டு நிர்வாகப் பொறுப்பின்
கீழ் வரக் கூடாது என்ற அளவில் இரண்டு திருத்தங்களைக் கொண்டு உத்தரவுப்
பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், தமிழக சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டு, பஞ்சாலைக்
கார்ப்பரேஷன் நடத்துகிற பஞ்சாலைகள் தான் லாபகரமாக நடந்து
வருகின்றன. அகில இந்தியாவிலுள்ள 104 பஞ்சாலைகளில், அந்த 13 பஞ்சாலை
களும் தேசியக் கார்ப்பரேஷன் கீழ் போருமானால், இங்கிருக்கிற தொழிலாளர்
களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை நாம் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் யாரும் மன்றத்தில் இல்லை.
இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தங்கள் வாயிலாக இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மாநில
அரசாங்கம் தீர்மானித்ததற்கு விரோதமாகக்கூட, மத்திய அரசாங்கம் தனக்
கிருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தப் பஞ்சாலைகளை ஏற்றுக்
கொள்கின்ற நிலை ஏற்படுமானால், ஏறத்தாழ 10,000 தொழிலாளர்கள் இதன்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 15]

காரணமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்தியா முழுவதும் உள்ள 104 மில்களில் இந்த மில்கள் தவிர, மற்றவை நஷ்டத்திலே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தமிழ்நாட்டுப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளரைப் போல் நியாயமான சம்பளம் கிடையாது. இந்தத் தமிழ் நாட்டு கார்ப்பரேஷன் எடுத்துள்ள ஆலைகளைப் போல் அங்கிருக்கிற ஆலைகளில் போனஸ் கிடைக்கவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம்தான், பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக, 22 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுத்திருக்கிறது. போனஸ் சட்டத்திற்கு மேல் 4 சதவிகிதம், 5 சதவிகிதம் கொடுத்திருக்கிறோம். பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் நடக்கிற இதர மாநிலங்களில் இதைப்போல் உயர்ந்த போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை.

மத்திய சர்க்கார் தனக்கிருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய நிலை ஏற்படுமானால் தமிழ்நாட்டுப் பஞ்சாலைகளுக்குத்தான் பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பஞ்சாலைகளை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்லக்கூடிய அவர்கள் கேரளத்தில் ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றி ரூப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அங்கேயும் பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசாங்கத்தால் அங்கேயிருக்கின்ற பஞ்சாலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு நடத்தினால் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் கேரளத்திலே என்ன நிலைமை? இங்கே சட்ட மன்றத்திலே சொல்லி வருகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கட்சி ஆளுகின்ற கேரள மாநிலத்திலே பஞ்சாலைகள் தனியார் துறையிலேதான் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத் தினுடைய கொள்கை சமதரம் நட்சியம்தான், ஏந்த ஒரு பெரிய தொழிலாக இருந்தாலும் நாட்டுடமையாக ஆக்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

ஆனால் அமில் இந்தியாவிலே தொழில் நிலைமை பாதிக்காத அளவிற்கு நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அண்மையிலே நூல் கிடைக்காமல் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டது. மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் நடத்துகின்ற 12 ஆலைகள், கூட்டுறவுத் துறையிலே நடத்தப்படுகின்ற ஆலைகள் இவைகளிலிருந்து கிடைத்த நூலை நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்தோம். அரசாங்க பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் எந்த அளவிற்கு சிறப்பாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். பல லட்சக்கணக்கான நெசவாளர்களுக்குக்

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. சு. துரைசாமி]

குறைந்த விலையிலே நாம் துலைக் கொடுத்தோம். அந்த துலை நாம் வெளி மார்க்கட்டிலே விற்பிறந்தால் லாபம் எவ்வளவோ கிடைத்திருக்கும். ஆனால் நெசவாளர்களின் துயரைப் போக்குவதற்காக லாபத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம்.

ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்றால்தான் நெசவாளர்களுக்கு நாம் தொடர்ந்து பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் தமிழக மக்களுக்குப் பயனுள்ள ஒரு தீர்மானம் என்ற அடிப்படையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கலக்கப்பட்டு அவர்களிடத்திலேயும் தீர்மானத்திலுடைய வாசகம் காண்பிக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகுதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே ஒரு எதிர்க்கட்சி நண்பர் கலக்கவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் படித்துப் பார்த்தது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அரசியல் ரீதியாக அப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடும். இந்த பதின்மூன்று ஆலைகளைப் பயன்படுத்தி நாம் நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கிறோம். இப்போதுள்ள பிரச்சனை இந்த 12 மில்லையும் தனியாருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கிற பிரச்சனை இல்லை. அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் முடிவு. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை அறிவித்தது.

இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டிய கருத்துக்கள் ஏற்கனவே சட்ட மன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களையும் இந்தத் தீர்மானத்தையும் இணைத்துப் பார்த்தால் உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

நாம் இன்றைக்கு நடத்தி வருகின்ற ஆலைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் 51 சதவீதம் பணம் கொடுக்கிறது, நாம் 49 சதவீதம் பணம் கொடுக்கிறோம், அந்த அடிப்படையிலேதான் நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதே நிலைமை தொடரவேண்டுமென்பதுதான் முக்கியமாகும்.

மத்திய அரசாங்கம் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் நிர்வாகம் நம்மிடத்திலிருந்து எடுக்கப்படுமா என்பது கேள்வி. மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துமானால் இதுபோன்று அவர்கள் ஏற்கனவே எடுத்து நடத்துகின்ற மில்கள் எல்லாம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 ஏப்ரல் 15]

நஷ்டத்திலேதான் நடக்கின்றன, அதைப்போன்று அதோடு சேர்ந்து இதுவும் சீரழிவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டதைப்போல ஆலை உரிமையைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசாங்கமும் இருக்கலாம், நாமும் இருக்கலாம். இப்போது அப்படித்தான் இருக்கிறது, அது தொடரவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை.

அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மோசமாக இருந்த ஆலைகளை நாம் ஏற்று நடத்தி இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 1 கோடியே 38 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு லாபம் சம்பாதித்து இருக்கிறோம். சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். நிர்வாகத்திலே சில மாற்றங்கள் செய்யலாம் அல்லது அரசியல் தலையீடு இருக்குமானால் அதைத் தடுக்கலாம். இது சாதாரணமான பிரச்சனை. எப்போதும் எந்தப் பிரச்சனையையும் பேசித் தீர்த்துக்கொள்வதில் இந்த அரசாங்கம் கொள்கையளவில் தயாராக இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். அதை பேசி தீர்த்துக் கொள்வதிலே சங்கடம் இல்லை.

ஆலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது கொள்கைப் பிரச்சனை. அவ்வாறு செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் யாருக்கும் சனைத்ததல்ல. அப்பொழுது வரும்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம். அகில இந்திய ரீதியிலே மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுக்காமல் இருக்கும்பொழுது நாமே முடிவு எடுப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வேறு கருத்து வேறுபாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் எங்களுக்குமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நஷ்டம் வருகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு ஆலைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட ஆலைகளிலே நஷ்டம் என்ற பிரச்சனையை வைத்து கொள்கையை அணுகக்கூடாது. இந்த ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நஷ்டம் இல்லை. கூட்டுறவு ஆலைகளில் நஷ்டம் இருக்கிறது, நஷ்டம் வருகிறது என்பதற்காக கொள்கையை விட்டுவிடக்கூடாது.

அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய உண்மையான நோக்கம் என்னவென்று புரியவில்லை. அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரை தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டேன். நாம் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்திலே இருக்கின்ற நான்காவது பாராவை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் புரிந்துகொள்வார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 15]

[திரு. செ. மாதவன்]

அவர்கள் சொல்வது, மத்திய அரசாங்கம் இந்த ஆலைகளையெல்லாம் அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அந்த ஆலைகளுக்கு இழப்புத் தொகை கொடுக்கவேண்டும். நட்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்கும்போது சில ஆண்டுகளாக நாமும், மத்திய அரசாங்கமும், நிதிநிறுவனங்களும் ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து 1 கோடியே 38 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டு இருக்கின்ற நிலையிலே 'நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற முன்னேற்றத்தை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இழப்புத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதை நாம் ஆட்சேபித்து இருக்கிறோம்.

நம்முடைய கொள்கை அன்றைக்கு 'சிக்' மில்களாக இருக்கின்றபொழுது என்ன நிலைமை இருந்ததோ அந்த நிலைமையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்தத் தேதியில் உள்ள நிலைமையைக் கொண்டு நட்ட ஈடு கணக்கில் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அந்தக் கொள்கையை டெலிட் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே டெல்லி ஆட்சிக்கு துணை செய்யக் கூடிய முறையிலே முதலாளிகளுக்குச் சாகக்கூடிய போக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இருந்ததைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது நாங்கள் எடுப்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்ப்பதாகத் தான் அந்தத் தீர்மானமான நஷ்ட ஈடுமே கொடுக்காமல் எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை, சட்டப்படி அது முடியுமானால். அவர்கள் இப்போது கொடுத்திருப்பது முதலாளிகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுப்பதை ஆதரிப்பதாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினேன். இந்த மூலத் தீர்மானத்தையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரிடத்திலே காட்டினேன் முன்மொழிவதற்கு முன்னால், இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால், எனவே, அது தவறான திருத்தம் என்பதை எடுத்துக்கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. பழனிசாமி: சார், மத்திய சர்க்காருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்பது அல்ல. முதலில் சிக் மில்களை சர்க்காரே எடுத்து பணம் போட்டு லாபம் வருகின்ற நேரத்தில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் ஒரு சட்டம் போட்டதாகவும், அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஏற்கனவே நல்ல முறையில் ஓடும் மில்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் மத்திய சர்க்காரே எடுத்து நடத்தலாம் என்ற ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில் இம்மாதிரி நஷ்ட ஈடு தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குப் போகக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு காண்ட்ராக்டரியாக இருக்கிறது.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 15]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அது மதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

“1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 65/1951) கீழும் 1972-ம் ஆண்டு நொடித்த பஞ்சாலைகள் (நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளுதல்) சட்டத்தின் கீழும் (மத்தியச் சட்டம் 72/1972) இம் மாநிலத்தில் உள்ள நொடித்த தனியார் துறை பஞ்சாலைகள் சிலவற்றை மேற்கொள்ள மத்திய அரசு ஆணையிட்டுள்ளதாலும்;

அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகளின் நிர்வாகத்தை மத்திய அரசு தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளதாலும்;

ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த ஆலைகளை மீண்டும் செயல்படச் செய்ய இந்த ஆலைகளில் மாநில அரசும் மத்திய அரசும் கணிரமான நிதிகளை முதலீடு செய்துள்ளதாலும்;

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை கீழ்க்கண்டவாறு பரிவுரை செய்கிறது:—

(1) மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகள் தாமதமின்றி நாட்டுடமையாக்கப்பட வேண்டும்;

(2) நாட்டுடமையாக்கும் பணி மாநில அரசினால் செய்யப்பட வேண்டும்;

(3) இந்த பஞ்சாலைகளைத் திறம்பட நிர்வகித்து வரும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் இந்த ஆலைகள் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பின்னரும் இந்த ஆலைகளைத் தொடர்ந்து நிர்வகித்து வர வேண்டும்;

(4) அரசின் உதவியுடனும் ஏனைய பொது நிதிகளின் உதவியுடனும் இந்த ஆலைகளில் செய்யப்படும் மேம்பாடுகளினால் கிடைக்கும் நன்மை முந்திய நிர்வாகத்திற்குக் கிடைக்காத வகையில் இழப்பீட்டுத் தொகை முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்;

(5) இது குறித்து அவசியமான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.”

திர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டது.